

[Christophersen.]

det af forslagene, selv om jeg jo ikke er blind for, at nogle af de tanker, som dér fremlægges, har vi selvfølgelig haft lejlighed til at stifte bekendtskab med under de sidste døgns forhandlinger. Men det er alligevel vores indtryk, at regeringens holdning vil medføre, at underskuddet på finansloven får et omfang, som vi, hvis disse tanker fuldt ud blev gennemført, ville finde uforsvarligt. Vi mener endvidere, at regeringens forslag betyder, at vi i næste finansår når op på et udgiftsniveau, som må betyde, at det offentlige indtægtsbehov vil vokse stærkt. Der rejser sig så et perspektiv i retning af, hvordan det offentlige så skal øge sine indtægter. Er konsekvensen afgiftsforhøjelser, er konsekvensen, at skattelettelserne ikke kan bevares? Det er det, som gør os bekymrede over de ændringsforslag, regeringen har fremsat.

Den tredje ting, som gør os bekymrede, er naturligvis, at regeringens udgiftspolitik, dens holdning til besparelserne, dens accept af et betydeligt underskud på finansloven, ligesom ligger og spærrer for, at man samtidig kan få råd til at gennemføre en række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Jeg tænker her på bl. a. nogle af de forslag, mit parti har foreslået: bedre afskrivningsregler for erhvervslivet, bedre lånemuligheder.

Derfor må jeg sige, at vi i almindelighed afviser regeringens ændringsforslag, selv om der naturligvis er en række mere teknisk betonedede forslag, som ikke frembyder nogen politiske kontroverser. Men vi afviser i almindelighed de ændringsforslag, der har til formål at nedbringe de besparelser, der var aftalt mellem en række partier, og som efter vores opfattelse er forudsætningen for, at skattelettelserne har kunnet gives.

Når det drejer sig om den lange række af beskæftigelsesfremmende forslag, som jo også er en side af udgiftspolitikken, vil vi i de forhandlinger, som vil blive ført i de enkelte folketingsudvalg i de kommende uger, tage stilling til de enkelte forslag, men vi må altså nødvendigvis gøre det i lyset af, hvordan nu den samlede udgiftspolitik og hvordan den samlede udgiftsramme ser ud, når afstemningerne er overstået. Jeg kan dog allerede her sige, at vi, for så vidt angår videreførelse af forskellige beskæftigelsesfremmende statsarbejder, vil stemme for det

ændringsforslag, der er stillet fra regeringens side, allerede i morgen. For så vidt angår egnsudviklingsstøtten, vil vi, hvis det skulle vise sig, at de midler, der er til rådighed som følge af EF-lånet, ikke er tilstrækkelige, være villige til positivt at se på en forøgelse af bevillingerne.

Derefter skal jeg sige nogle ord om fremskridtspartiets ændringsforslag. Den foregående taler, hr. Lysholt Hansen, afleverede jo et meget grundigt indlæg, som jeg er ham taknemlig for. Jeg er ganske enig med ham i den opfattelse, at når et parti har stillet så mange ændringsforslag, som fremskridtspartiet har, fortjener de naturligvis en grundig belysning. Vi har også i finansudvalget brugt megen tid til at gennemgå fremskridtspartiets ændringsforslag. Sådant som jeg nu ser dem, fordeler de sig i forskellige bunker. Jeg skal gerne sige lidt om hver af disse bunker.

Der er først en bunke ændringsforslag, som er udtryk for et samfundssyn, venstre ikke kan dele. Når man i fremskridtspartiets ændringsforslag går ind for, at ombudsmandsinstitutionen skal nedlægges, at det kommunale selvstyre i realiteten skal ophøre, at den kommunale udligning skal begrænses, at egnsudviklingsstøtten fra det offentlige skal fjernes, at den kollektive trafik skal have vanskeligere vilkår, at bevillingerne til Grønland skal indskrænkes uhyre meget, at vores bidrag til internationale organisationer stort set skal fjernes, at vi skal melde os ud af Nordisk Råd, og at vi skal ophæve vores u-landshjælp, er det alt sammen forslag, som man naturligvis kan stille, fordi der ligger en politisk holdning bag. Jeg må bare kort sige, at det er ikke forslag, som taler til venstre, for efter vores opfattelse er de udtryk for, at man ikke mener, at kontanter kan købes for dyrt, for nu ligesom at formulere det i et paradoks.

Der er her tale om en lang række holdninger til, hvordan samfundet bør være indrettet, hvilke moralske forpligtelser vi har over for hinanden, og man kan naturligvis anlægge den betragtning, forslagsstillerne gør, men vi anlægger altså en anden betragtning. Vi mener, at kommunalt selvstyre er fornuftigt. Vi mener, at kommunal udligning er en rimelighedshandling. Vi mener, at Danmark har internationale forpligtelser, som vi ikke bør unddrage os. Vi mener, at det er rigtigt,